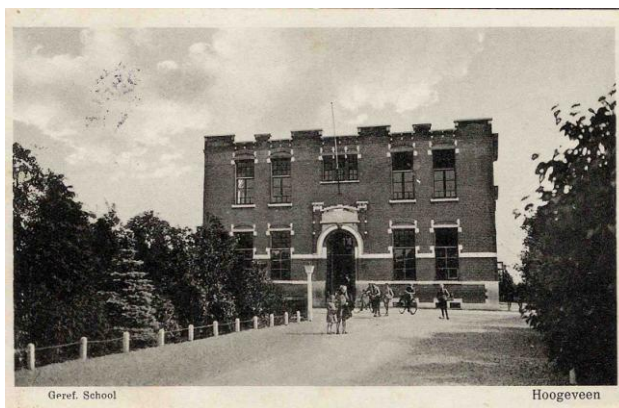

Het verhaal van Dicky Veld

Op het 'Slood' zoals de Alteveerstraat vroeger genoemd werd woonde de familie Veld. Veld was een afstammeling van Jan Veld die omstreeks 1810 op Krakeel woonde. Die Jan had een broer, Albert, die met Napoleon naar Rusland was geweest. Dat verhaal is nog steeds in de familie bekend. De familie Veld woonde bij het 'Pieffersbrugje'. Genoemd naar de bakker die daar dichtbij woonde. Op 18 april 1932 kreeg de familie Veld een dochter, ze noemden haar Dicky. In 1933 verhuisden ze naar het Schut en woonden in een boerderij. Naast hun stonden drie huizen, in één daarvan woonde Smit, die bezembinder was. De Pesserdijk begon ter hoogte van de Willemskade. Later werd dat eerste stuk Noorderweg genoemd. De dijk boog af naar rechts (nu Industrieweg). Daar stond een dubbele woning. In 1939 kwam het gezin Veld hier wonen. Vanaf 1952 woonde de familie aan de Willemskade in het laatste huis aan de zuidzijde.

School

Dicky ging naar de lagere school in het Haagje. Dat was een hele wandeling. Via de Pesserdijk, Wilhelminastraat, van Echtenstraat en Hoofdstraat liep ze naar het Haagje. In die tijd hadden de laatste 3 straten nog kanalen. Het hoofd van de school was meester Broekema. Juffrouw Leenhouts, juffrouw Broekema en de meesters Baas en Veldman waren leerkrachten. In de oorlog werd de school gevorderd door de Duitsers. Er werd, om toch

onderwijs te kunnen geven, naar oplossingen gezocht. De noodschool noemde men dat. Er werd les gegeven in de consistorie van de kerk in de Herenstraat, in zaal Rump en op de zolder bij Te Velde. Dicky zat toen in de derde klas bij meester Baas. Deze klas kreeg les op de zolder van te Velde in het Haagje. Meester Baas werd opgepakt terwijl hij thuis was bij zijn vrouw en kinderen. Helaas is dat niet goed afgelopen, hij werd in 1943 door de Duitsers gefusilleerd. Daarna kreeg de derde klas les van allerlei meesters op verschillende locaties. Na de oorlog werd meester Klein hoofd van de school, hij woonde aan de Kanaalweg. Na de lagere school ging Dicky een jaar naar de huishoudschool. Maar er moest geld worden verdiend. Ze kreeg een baantje bij bakker Van Zetten aan de Kerkstraat als 'morgenmeisje'. Daarna ging ze bij de familie de Jonge werken in de Van Echtenstraat naast slagerij van Raalte. Familie de Jonge had een sigarenhandel. Nadat de Hoofdstraat gedempt was kregen ze daar de kiosk die er nog staat. De verkoop van rookartikelen is nog steeds in handen van deze familie. Weer veranderde Dicky van baan. Ze kwam in dienst bij de familie Mulder. Daar verdiende ze f 10,00 per week. Deze man handelde aanvankelijk in aardappelen en later had hij een champignonfabriek. Deze was eerst gevestigd over het spoor aan de Pesserstraat, later op het industrieterrein. De familie Mulder woonde in huize 'Windekind'. Er was daar nog geen waterleiding aangelegd. Vanuit de waterput moest Dicky ieder dag water oppompen in een reservoir op zolder. Zo had de familie toch 'stromend water'! In droge periodes kwam de melkfabriek de put vullen met water. Voordat dat gebeurde moest Dicky de put in om hem schoon te maken!

Winkels

Aan het Haagje waren verschillende winkels, Dicky kan zich deze nog herinneren. Net over de brug, bij bakker De Vries, was een snoepwinkeltje. Daar kocht je voor één cent lekker snoep. Slager Drent zat verder op. Dan was daar de kruidenierszaak van Lichtendonk en de Joodse slager Simons. Ook van het oude Schut weet Dicky iets te herinneren. Op de plaats waar nu het gebouw van de Historische Kring staat, stond vroeger een boerderij met een klein aangebouwd huisje.

Vader Veld

De vader van Dicky hield van zingen. Traditie was om op zondagavond rond de kachel te gaan zitten en te zingen. Om beurten gaf men dan een lied op. Vader Veld was op een dag tijdens de oorlog in de directe omgeving van het station. Daar kwam toen gierend een vliegtuig naar beneden. Vader Veld bleef ongedeerd. Veld werkte jarenlang op de Landbouwbank aan de Alteveerstraat. Dat was een stoffige omgeving, niet bepaald gezond. Het bleek dat hij daar zogenaamde 'stoflongen' had opgelopen. Daarna heeft hij nog een periode op de Blikfabriek gewerkt. Op 60-jarige leeftijd overleed hij aan zijn kwaal.

Schipper Eleveld

Een oom van Dicky was schipper. Hij vervoerde voor de oorlog veel turf. Na de oorlog ontdekte schipper Eleveld een nieuwe markt: met passagiers varen, vooral kinderen. Het schip werd dan versierd. Er werden tochten ondernomen naar Coevorden. Daar was een speeltuin. In die tijd een grote attractie. Men vertrok vanuit Hoogeveen via het Noord naar Noordscheschut. Dan verder via de Verlengde Hoogeveensche Vaart naar Geesbrug. Dan via het Zwinderse Kanaal naar Coevorden. Ook Dicky maakte de tocht eens mee. Ze was de hele dag ziek en lag op het schip in bed. Ze kon niet tegen de bewegingen van het schip.

Zaal Mulder

Aan de Kerkstraat was zaal Mulder. De zaal waar toneelvoorstellingen werden gegeven en films werden gedraaid. In 1953 werd er een film gedraaid over de watersnood in Zeeland. Dicky had een kaartje voor de voorstelling gekregen van haar baas Leo Mulder. De film maakte diepe indruk. Zaal Mulder stond op de plaats waar later de bioscoop kwam.

Huwelijk

In 1954 trouwde Dicky met Andries Mulderij. Er was toen nog geen eigen huis voor hen beschikbaar. Ze woonden de eerste 2 jaar in de voorkamer van Dicky's ouders aan de Willemskade. Kruidenier Moes had een huisje achter aan de Willemskade, na 1960 heette dat Fabrieksweg. Dat stond leeg. Dicky en Andries konden dat huren. De gemeente Hoogeveen was daar tegen.

Op de achtergrond de Fabrieksweg

Moes zei: "ik verhuur het alleen aan hen anders spijker ik het dicht". Het zag er niet uit. In plaats van behang zat er krantenpapier aan de muren. Een wc met waterspoeling onbrak. Er was een 'tonnetje'. Dat werd niet zoals elders door de gemeente geleege. De inhoud werd in het kanaal voor de deur gekieperd. De zolder was niet afgetimmerd, je keek tegen de dakpannen aan. In de winter lag er soms sneeuw op de zolder. Toch besloot het jonge stel er in te trekken. De eerste anderhalf jaar sliepen ze in de woonkamer. Andries timmerde boven een paar nette slaapkamers, daarna sliepen ze boven. Zeven jaar hebben ze daar gewoond.

Aan de Fabrieksweg waren verschillende bedrijven gevestigd. De Wasfabriek, de RUMA, Oliehandel de Lange en Kip Kampeerwagens.

In 1963 kregen ze een huis aan de Van der Wijckstraat. Dat was een hele verbetering.

Albert Wolting

September 2015